

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschijnt s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, n° 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaald op 7 fr. binnen de stad.

„ „ „ 8 fr. buiten „
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aankondigingen, per drukregel . . . . . 13 „
De reklamen . . . . . 25 „

By het zenden van aankondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, te COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laatste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven geniet voordeeliger conditien.

 De personen die zich van heden zullen abonneren aen den *Postryder* voor het jaer 1865, zullen het blad gratis ontvangen tot den eersten januari aenstaende.

TONGEREN, DEN 26 NOVEMBER.

Kamer.

Voor eene verandering heeft de Kamer zich deze week met de keuken opgehouden en over lekkere en goedkoopere visch geredeneerd.

M. Hymans verdedigt *mordicus* zyn oester, welke hy als een demokraet aanziet, terwyl M. Tesch beweert dat zy aristokraet is en moet blyven, even als de zalm en de kreeft van M. Frère. M. Van Isegheem is voor alle visch, al riekt hy dan nog zoo klerikaal.

Te gelyker tyd dat er van de oesters en de kreeften gesproken werd, sprak men over tarbot, stokvisch en abberdaen — dien M. Hymans, in bybelsche herinnering, het « manna van de zee » noemt. Er werd voorgesteld dat alles voortaan vry en onbelast in de algemeene keuken te laten komen.

M. Van Isegheem vindt den vryen invoer niet naer zynen smaek, omdat deze regten, de Oostendsche oesters beschermen en de parken aldaer grootelyks bevoordeelt. Om zich te wreken, stelde hy eene vermindering voor op de steenkool, coke, geutyzer, rails, wol, katoen en vlas.

Dat voorstel heeft geweldig doen lachen in de Kamer, omdat het, naer men beweerde, by de vischparty niet te pas kwam; maer misschien zal M. Van Isegheem zyne argumenten gronden op den afslag van het vuur, het keukengerief, het kostuum van den kok en der opgedekte tafel, hetwelk in een wys huishouden zekerlyk dient in 't oog te worden gehouden.

Het voorstel van M. Hymans, voor den vryen invoer, is, zooals wy zegden, bestreden door het kabinet, en M. Frère wil, in de toekomst, het tarief ten dezen opzigt wel wyzygen, maer afschaffen — daarvan wil de minister niet hooren.

't Is echter heel logiek, dat de voedingsmiddelen goedkoop zouden zyn; 't is even logiek, dat zoohaest eene spys niet meer duer is, zy populair wordt en als de fyne visch niet zoo zwaer belast was, hy natuerlyk onder

't bereik van een grooter publiek zou worden.

Op voorstel van het gouvernement is de stemming over het wetsontwerp onbepaald uitgesteld.

Senaet.

Eene belangryke stemming heeft in de twee laatste zittingen van den Senaet plaats gegrepen. De vergadering had uitspraak te doen over art. 49 van het wetsontwerp, tot inbeslagnameing der studiebeurzen en regeling van het fondatieregts van studiebeurzen voor het toekomende. Dit artikel paste de retroactiviteit of terugwerking der wet op de bestaende fondation toe. Het artikel is verworpen met gelykheid van stemmen: 28 tegen 28 en eene onthouding, die van M. de Labbeville.

Deze stemming had donderdag eene hevige opschudding doen ontstaan. Eene tweede stemming moest in de zitting van gisteren plaats hebben. Doch het ministerie had intusschen zyne batterijen doen spelen. MM. Joostens en Michiels-Loos, senateurs van Antwerpen die donderdag tegen de ontrooving der beurzen stemden, hebben zich vrydag onthouden en de wet op de beurzen is dus door 28 stemmen tegen 26 aengenomen.

Tongeren, den 25 november 1864.

Mynheer de Redacteur,

Sedert eenigen tyd kloppen sommige gazetten op M. Noyen dat hem de knoken in het lyf moeten kraken. De eene geeft hem eene rammeling omdat hy den overleden graef Willem de Borchgrave in zyne zerk niet kan gerust laten, de andere verwyrt hem van eenen laffen poltron te zyn. Den ongelukkige liberale vogel wordt van Jan en alleman, van katholyk en liberael verstoten, en alle zaterdagen staet de gansche stad te lachen als men de vruchteloze poogingen ziet welke meester Noyen in het werk stelt om zich te verschoonen.

In mynen jongen tyd waren de menschen eenvoudiger als vandaeg. Zy eerbiedigden de lyken der overledenen zelfs wanneer de overleden in zyn leven niet in hun schip gevaren had. Thans leven wy in de eeuw van het progres. Sedert dat den avapeur, den elektriek en de kringloos uitgevonden zyn is de wereld herschapen en herbakken. De mannen van het progres zyn vandaeg

De markies moest zich by het zien van zooveel verdellingen geweld aendoen om een traen te weêrhouden die in zyn oog blonk.

Hy besteg den hoogen toren van het kasteel en zag in 't rond. Hier en daer bespeurde hy verbrandde hutten, en alom lagen de velden onbebouwd. De zee alleen was niet veranderd. Met vreugde liet hy er de oogen over dwalen, en blikte met genoegen hare onpeilbaarheid in. Na eenigen tyd de oppervlakte des Oceaens begraerd te hebben, werd hy getroffen door het zicht van een schip dat aen den gezigt-einder op anker lag.

Dit vaertuig droeg de vlag noch van het oud, noch van het nieuw Frankryk: Linar herkende de Engelsche kleuren en herinnerde zich de woorden van den volksvertegenwoordiger.

Hy had gelyk, dacht hy.

En hy kwam in de zaal waer hy zyne moeder en zusters vereenigd vond. Hy was doodbleek.

— Wat hebt gy, vroeg zyne moeder.

— Niets moeder, was het antwoord.

— Maer gy ziet er zoo ontsteld uit.

— Welnu, moeder, indien ik het u zeggen moet, vertrek ten spoedigste. Voor u is er slechts veiligheid in Engeland. Hier zyn wy op eenen vuerberg. De grond heeft onder onze voeten. Vertrek eer het vuur uitbreekt en de afgrond ons verzwelge.

— En gy, myn zoon? vroeg de moeder.

Hy antwoordde niet.

Daegs nadien hernieuwde hy zyne aendringingen.

— En gy myn zoon? herhaelde de moeder.

— Ik heb beloofd terug te komen, antwoordde hy.

De dagen verliepen aldus met eene uitnemende snelheid en elken morgen en elken avond droeg hy by zyne moeder aen, opdat zy naer Engeland zou vertrekken. En steeds zeide de weduwe:

— En gy myn zoon?

te zeer verlicht om op een graf te knielen en hunne kwade driften te doen zwygen in de tegenwoordigheid van een lyk.

De gazetten van het liberael progres hebben ook de algemeene herbakking ondergaen en de zoogezegde liberale blaedjes van Tongeren muntten onder al hunne confraters uit.

Vandaeg beleedigen zy de nagedachtenis van den betreurd graef Willem de Borchgrave; 's anderen-daegs, vluchten zy als lafferts voor het aenschyn van M. Fr. de Borchgrave die zich gereed toonde om zynen broeder te wreken. De gansche stad lacht met den dapperen opsteller; zy lacht nog al meer met de uitleggingen welke hy alle zaterdagen uitbrengt om zich te verschoonen.

Tené, M. Noyen, ik ken eenen goeden middel om u wit te maken. Als men beweert dat gy op de vlugt gegaen zyt om M. de Borchgrave te ontloopen, dan zeg maer kloek op, dat gy de twee fonteynen ingelooopen zyt, omdat gy dorst had. Als men zegt dat gy vglutte voor M. den pastoor van Ruten, zeg dan maer dat gy het kabinet van den greffier ingelooopen zyt omdat gy den greffier moest spreken. Als men zegt dat onze lieven heer u niet met veel moed begaefd heeft, zeg dan maer dat gy uwen moed getoond hebt toen gy u door eene kompanie stokslagers deed vergezellen om aen eene gazet te antwoorden. Als men vertelt dat gy een van deze dagen 's avonds op straat achter u de stappen hoorde van iemand die u volstrekt geen kwaed wilde, dat gy de beenen deed spelen en buiten adem te huis aengelooopen kwaemt, meenende dat gy opgevolgt waert, zeg dan alt, even kloek dat gy slecht gezien hadt, dat gy meende M. Fr. de Borchgrave voor u te zien opgaen, dat gy hebt beginnen te loopen om dengenen tusschen uwe handen te krygen die u in volle markt *laffe beleediger der dooden* had durven noemen. De lezers der *Vedette* hebben in hun leven zoo veel kraken moeten opslikken; zy zullen op eenige onder of boven niet zien.

Een oude Tongenaar.

Hengsten-keuring

Ziehet de uitslag der hengsten keuring welke te Tongeren en te Hasselt plaats gehad heeft:

En hy antwoordde altoos:

— Ik heb beloofd terug te keeren.

Naermate de dagen verliepen, vreesde zich de markies meer en meer onverschillig, maer in de diepte van zyn hart, voelde hy steeds eene aengroeiende treurigheid, by de gedachte dat hy zyne moeder en zusters welligt voor altyd moest verlaten. Moeder en zusters baden hem echter gestadig om met haer te vlugten. Al de stemmen welke hem in de wereld duerbaar waren, vereenigden zich om hem te overhalen. Hy bleef onwankelbaar.

— Morgen zal het te laet zyn, sprak de markiezin, als de laatste dag gekomen was. Zie!

Zy bragt hem op den toren en toonde hem het Engelsch schip, dat onophoudelyk teekens deed.

Het was de broeder der markiezin, in Engeland geweken, die dit schip had afgezonden, om gedurende acht dagen op de kust te liggen, opdat zyne zuster en hare kinderen zich zouden inschepen.

— Gy hebt gezien, lees nu.

En zy gaf een briefje, dat de scheepskapitein haer door eene trouwe hand had doen toekomen.

— Moeder, uwe weg is langs daer, sprak de jongeling, naer de zee wyzende.

En zich naer den kant der stad wendende:

— De myne is langs daer, voegde hy er by.

Noch tranen, noch gebeden konden hem van besluit doen veranderen. Het was een schrikkelijke dag. Des avonds zag men lichten aen de masten van het vaertuig gehecht.

— Het is de laatste oproep, zei de markiezin tot haren zoon.

— Vertrek, moeder! om 's Hemels wille verlaet het land! antwoordde de jongeling.

— En gy? hernam zy met eenen onbeschryfelyken angst.

— Ik, gy weet dat ik beloofd heb terug te keeren, en gy zoudt niet willen dat uw zoon de eerste Linar ware die zyn woord brak.

DE MARKIES DE LINAR.

(Vervolg en einde.)

Het kasteel van Fontaines-les-Bois, waer hy zyne schreden heen rigtte, was gansch Bretagne door gekend, niet alleen door de twaelf fonteynen die in het begin zynen prachtige dreef hare waters in de hoogte schoten, maer ook door het overschot der edele familie, die het bewoonde. De markiezin de Linar werd de engel-bewaerder der streek genoemd. Nooit klopte er een ongelukkige te vergeefs op de deur der edele weduwe. Steeds bereid alle ellende te verzachten, werd zy door al de partven, die zich in de provincien bevochten, bemind en geëerbiedigd. De patriotten noemden haer moeder of burgerin Linar; de koningsgezinden gaven haer den naam van prinses. In 't kort, zy werd door witten en blauwen even zeer bemind.

Daegs nadien bereikte de reiziger het kasteel.

Wy zullen het den lezer overlaten zich de blydschap te verbeelden, welke hy gevoelde, wanneer hy onder het vaderdak trad, zyne moeder, zyne zusters omarmde en al die aengebenede wezens wederzag, wanneer hy zyn oog liet rusten op die plaats, waer hy zyne zorgeloze kinderjaren had doogebragt op die lieflyke velden, welke hy als man voor eene langdurige reis verliet en van waer hy terugkwam om zyn vaderland aen al de folteringen van den burgerkryg ter prooi te vinden. Maar hy dacht niet meer aen het lot, dat hem te wachten stond. Hy leverde zich ganschelyk aen de vreugde van het oogenblik over.

Na eenige stonden het geluk van zich in het midden der zynen te bevinden, genoten te hebben, begon hy al de plaatsen af te loopen, waeraen zich voor hem eene herinnering van het verledene hechte. De grafsteen van zynen vader vond hy verbroken, de kerk tot eene stalling gebruikt, en de jagt was krachtens de wet der gelykheid aen de wildstrooery van gansch het dorp overgegeven.